

عدم برخورداری از سیاست خارجی واقعی	گسترش روابط دیپلماتیک ایران با کشورهای منطقه	
چند وجهی بودن رویکرد سیاست خارجی		
ارزیابی دقیق متحدان و دشمنان		
ضرورت تغییر نگاه امنیتی در قبال عضویت در سازمان همکاری شانگهای		
رها کردن نگاه ایدئولوژیکی		
پرهیز از شعارزدگی و عدم ترکیب آن با آرمانگرایی		
چرخش رویکردی امنیتی ایران از سخت‌افزاری به نرم‌افزاری		
اتخاذ رویکردهای چندوجهی از سوی ایران		
بازنگری ملی زمینه‌ساز تداوم سیاست خارجی فعال		
خلق فضاهاى جدید برای همکاری با منطقه		
خارج شدن ایران از انزوا		
تقویت وجه ایران در منطقه آسیای مرکزی		
نفوذ ایران در منطقه بواسطه تقابل ناتو و سازمان همکاری شانگهای		
استفاده از این فرصت برای تقویت مناسبات خود		
تقویت نفوذ ایران در منطقه در سایه این تقابل		
ایجاد تغییر موازنه قدرت به نفع ایران		
استفاده ایران از فرصتهای ناشی از تقابل ناتو و سازمان همکاری شانگهای		
تقویت همکاری کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای		
هم‌افزایی روسیه و ایران برای ایجاد صلح در منطقه		
تعامل همه جانبه ایران با روسیه در راستای حفظ امنیت منطقه		
پرهیز از تنش با روسیه		
هم‌افزایی و تقویت تعاملات ایران با سازمان همکاری شانگهای		
هم‌افزایی با روسیه و چین		
دستیابی به قرائت مشترک از تهدیدات و فرصتهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای		
هم‌افزایی ایران با دولتهای منطقه در جهت مقابله با افراط‌گرایی		
دستیابی به ادراک مشترک از مفهوم امنیت در منطقه از سوی ایران و روسیه		
هم‌افزایی جهت تنش‌زدایی در قالب منافع مشترک		
مشارکت ایران در حل بحرانهای منطقه		
القای جاذب بودن حضور ایران در حل منازعات منطقه		
به عضویت در آامن در سازمان همکاری شانگهای بواسطه یارگیری چین و روسیه در منطقه	اتخاذ دیپلماسی فعال	
تمایل سازمان همکاری شانگهای به عضویت ایران		
معلق بودن عضویت ایران در سازمان همکاری شانگهای		
باقی ماندن ایران به عنوان عضو ناظر		
وجود بدبینی نسبت به عضویت رسمی ایران در سازمان همکاری شانگهای		
اقدام عملی ایران برای عضویت در سازمان همکاری شانگهای		
اتخاذ سیاست بیطرفی ایران در تقابل ناتو و سازمان همکاری شانگهای	اهمیت ژئوپلیتیک آسیای مرکزی	
تقویت اهمیت آسیای مرکزی در سایه حضور سازمان همکاری شانگهای		
تقویت همکاری ژئوپلیتیکی در قالب همکاری سازمان همکاری		